

Tirsdag den 11. maj 2021 (D)

1

113. møde

Tirsdag den 11. maj 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge. (Forlængelse af suspension af dagpengeforbrug, 4-månedersperioden ved opgørelse af karens og forbrug af supplerende dagpenge, mulighed for fravalg af årsopgørelsen for 2020 ved satsberegningen for selvstændige erhvervsdrivende og forlængelse af retten til sygedagpenge som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 23.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 07.05.2021).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 23.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 07.05.2021).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af lov om bemyndigelse til midlertidig fravigelse af bestemmelser om fysisk fremmøde ved generalforsamling i virksomheders vedtægter eller tilsvarende aftaler i forbindelse med covid-19. (Bemyndigelse til midlertidig udskydelse af indsendelsesfristen for årsrapporter og fravigelse af visse bestemmelser i virksomheders vedtægter eller tilsvarende aftaler).

Af erhvervsministeren (Simon Kollerup).

(Fremsættelse 29.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 06.05.2021).

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er åbnet.

Det er som bekendt spørgetimen, og derfor vil jeg starte med at give ordet til statsministeren for de indledende bemærkninger. Værsgo til statsministeren.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Genåbningen af Danmark går godt, mere end hver fjerde dansker er nu påbegyndt vaccinationen, og smitten er stadig under kontrol. Vi er nu alle sammen på vej ud af den akutte krise, og nu er målet selvfølgelig, at Danmark skal være fuldt og helt normaliseret igen. Samtidig med at vi udfaser restriktionerne og får fritvalgsordningen på vacciner til at fungere, skal vi stadig udvise rettidig omhu. Virussen er her stadig væk, og det samme er mutationerne, og derfor vil regeringen som aftalt med partierne bag genåbningsaftalen sætte gang i arbejdet med at udarbejde en langsigtet strategi for håndteringen af corona i det kommende år. Vi skal stadig håndtere sygdommen, og vi skal undgå nye store nedlukninger af vores samfund. Det er vi heldigvis enige om.

Det er tid til at se fremad, og det er det også på andre vigtige politikområder. Netop nu forhandler vi alle sammen en ny infrastrukturplan, vi skal i gang med forhandlinger om en udfasning af hjælpepakker og om en ny sommer- og erhvervspakke, om at sætte børnene først og sikre mere tryk og bedre rettigheder til udsatte børn, og snart tager vi også hul på forhandlinger om fagligt efterslæb og trivsel for elever og studerende og på de årlige økonomiforhandlinger med både kommuner og regioner. Men det er noget helt femte, jeg vil tale om, nemlig klimaet.

For nylig fik vi tallene fra den nye klimafremskrivning, og de viser, at vi med de beslutninger, som vi har truffet, og med det landbrugsudspil, som forhandles netop nu, allerede er næsten halvvejs til at nå klimamålene i 2030. For et år siden manglede vi at sænke vores udledning af drivhusgasser med ca. 20 mio. t, og med de nuværende aftaler og landbrugsudspillet indregnet har vi reduceret det til 10 mio. t. Det er sådan set ret godt gået, og det er altså på mindre end et år, siden et meget bredt flertal her i salen stemte klimaloven som ramme igennem. I fredags gav vi håndslag på et nyt ambitiøst 2025-delmål, der betyder, at vi sætter den grønne omstilling yderligere et gear op. Tak for et godt samarbejde til SF, til Radikale Venstre og til Enhedslisten og i øvrigt til alle partier, som står bag de mange brede klimaaftaler, vi har indgået i de seneste år, og også en tak til dansk erhvervsliv og til fagbevægelsen, som har bidraget til klimapartnerskaberne, og til alle jer unge, som har råbt os voksne op og krævet den nødvendige klimahandling.

Vi er i fællesskab på meget kort tid nået langt, også med at styrke vores miljø og biodiversitet med 13 nye nationalparker, mere urørt skov, bedre betingelser for dyr og planter, og det hele hænger sammen, og det gør det også med de forhandlinger, vi nu er gået i gang med på landbrugsområdet. Jeg håber også her, at vi kan finde hinanden i en bred politisk aftale, hvor vi baner vejen for de nødvendige klimareduktioner og samtidig sikrer balancen mellem klimaet og miljøet, den enkelte landmand og erhvervslivets vilkår, sådan at dansk landbrug også i fremtiden kan få lov til at være det, som de er, nemlig et grønt udstillingsvindue for resten af verden. Jeg mener sådan set, at vi i Danmark er i gang med at vise, at en

Kl. 13:00

grøn omstilling ikke er på bekostning af arbejdspladser, ikke er på bekostning af samfundets udvikling, men at den faktisk tværtimod er det modsatte, og tak for, at vi gør det. Tak for, at vi med den grønne omstilling i Danmark nu skaber vækst og lokale arbejdspladser. Det håber jeg at vi vil blive ved med i fællesskab.

KI. 13:07

Klimaet og miljøet er et af de områder, hvor Danmark kan gøre den absolut største forskel ude i verden, og det giver os i virkeligheden også et særligt ansvar og – synes jeg – dermed også en nødvendighed i at tage de næste skridt, vise rettidig omhu i vores fremtidige håndtering af pandemien og med et nødvendigt fokus på alle de muligheder, vi har, et mere grønt, et mere retfærdigt og et stærkere Danmark.

KI. 13:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til statsministeren. Så går vi i gang med selve spørgerunden. Som sædvanlig er der først 2 minutter og derefter 2 gange 1 minut. Først er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

KI. 13:04

Spm. nr. US 57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand. Og tak til statsministeren. Jeg vil egentlig starte med det, som statsministeren lagde ud med. Vi stod herinde fra knap en måneds tid siden, hvor vores gode kollega hr. Alex Vanopslagh spurgte statsministeren om, hvorvidt hun, når vi nu kommer til den situation, hvor vi alle har fået tilbudt en vaccine, så ville garantere, at samtlige restriktioner – altså mundbind, coronapas og andre ting, som vi tolererer, men som jo er et indgreb i den personlige frihed, og som generelt er træls – bortfalder, og det svarede statsministeren sådan lidt vævende på. Så da jeg hørte statsministerens indledning, gjorde jeg mig forhåbninger om, at det egentlig var et klart svar på det.

Så jeg vil da godt give statsministeren mulighed for at gentage det, jeg syntes jeg hørte, nemlig at statsministeren kan garantere, at vi, når den sidste dansker har fået tilbudt en vaccine, og vi dermed er på den anden side af pandemien, giver slip på alle de indenrigsrestriktioner, som hviler på os, herunder mundbind, coronapas osv.

KI. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

KI. 13:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der har bredt sig en misforståelse, som jeg gerne vil benytte min taletid i dag til at mane i jorden, nemlig at jeg skulle vågne om morgenen og kigge på Bo og sige: Ih, hvor er det dejligt, at der er restriktioner i Danmark. Det har jeg ikke sagt til min husbond en eneste gang, og jeg kommer heller aldrig nogen sinde til det. Jeg er lige så træt af mundbindet, som jeg tror de fleste andre er, og jeg glæder mig til den dag, hvor vi kan kramme hinanden, måske sågar herinde i Folketingssalen, hvis vi skulle have lyst til det – altså alt med måde; det er på en ordentlig måde, vi skal kramme – hvor vi er fri af restriktionerne, og hvor vi får et normalt Danmark tilbage. Og det er faktisk også det, der ligger til grund for den politiske aftale, vi har lavet med hinanden, om, at restriktionerne bliver færre og færre, og at vi går hen imod et normalt Danmark.

Hvordan det præcis kommer til at se ud, er der jo ikke nogen af os der ved, men med den meget, meget høje tilslutning, der er til vaccineudrulningen i Danmark, forventer vi jo heldigvis at kunne opnå den flokimmunitet, som er så afgørende i forhold til den videre håndtering af pandemien, og der forventer jeg da selvfølgelig, at der vil være behov for så få restriktioner som overhovedet muligt.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

KI. 13:07

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det startede virkelig lovende og udmærket og med nogle fine billeder, men det var jo et nej. Statsministeren vil simpelt hen ikke garantere, at når den sidste dansker har fået tilbudt en vaccine, skal vi ikke længere være underlagt restriktioner. Det synes jeg er ærgerligt, for det må og skal være sådan i Danmark, at når alle er blevet tilbudt vaccinen, så er restriktionerne væk. Så er der ikke brug for et afstandskrav, så er der ikke brug for antalskrav, så er der ikke brug for coronapas, og så er der ikke brug for mundbind. Jeg synes, det er ærgerligt, at statsministeren ikke vil give den garanti.

Fortsættende lidt i samme dur, så er en af de ting, som er nødvendige nogle steder og træls andre steder, coronapasset. Vi har fra den blå del af salens side lagt op til, at indføre det, man kan kalde en kørekortsmodel, hvor man skal have sit coronapas på sig, og man har et personligt ansvar for at sikre, at man har det, således at vi ikke lægger det ansvar på piccoloen i biografen eller tjeneren på restauranten. Det er der et flertal for i nærværende sal. Bakker statsministeren op om en kørekortsmodel for coronapasset?

KI. 13:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

KI. 13:08

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bakker grundlæggende op om, at vi bliver ved med at have styr på situationen. Det er ret vildt. Nu har jeg selv lige deltaget i et møde i Det Europæiske Råd her forleden dag og set, hvor langt vi i Danmark er med genåbningen i forhold til mange andre lande. Briterne er i en særlig situation, fordi man der har kunnet vaccinere befolkningen, men rigtig mange lande er stadig væk i nedlukning, og mange har også været ramt af en hård tredje bølge; situationen i Indien lige nu er jo en katastrofe for os alle sammen. Men her i Danmark er vi i gang med en meget, meget stor genåbning, og vi har endda kunnet fremrykke, så vi kan genåbne mere, og en af grundene til, at vi kan det, er coronapasset. Danskerne lader sig teste i et meget, meget stort omfang, og det betyder, at vi har styr på situationen.

Jeg har det jo sådan med coronapasset, at det for mig kun har en sammenhæng med pandemien. Det jo noget, vi har indført for at kunne åbne vores samfund op og for at kunne undgå at lukke ned, som andre har haft behov for at gøre, og derfor skal vi jo kun bruge det, så længe det er nødvendigt. Men jeg må samtidig sige, at så vidt jeg kan høre og se, også i mit eget dagligliv, så fungerer det faktisk godt derude, og det giver en tryghed for os alle sammen.

KI. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jakob Ellemann-Jensen, sidste spørgsmål, værsgo.

KI. 13:09

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det var ikke rigtig det, jeg spurgte om, kan man sige. Det, jeg spurgte om, var, om statsministeren, ligesom et flertal i Folketinget, vil indføre en kørekortsmodel for coronapasset: Ja eller nej?

Jeg medgiver, at for os, der er herinde, er det ikke det store problem. Vi går jo bare ned i kælderen og bliver testet. For ganske almindelige danskere er det et problem at stå i kø i halvanden time, at skulle transportere sig en halv time derhen og at skulle have det

forny et hver tredje eller hver anden dag for at kunne leve en normal tilværelse. Det her er et problem. Altså, vi bliver nødt til at tage de udfordringer alvorligt, selv om vi ikke bliver ramt af dem selv – måske især når vi ikke bliver ramt af dem selv. Så vil statsministeren rette sig efter et flertal i Folketinget og indføre en kørekortmodel for coronapasset: Ja eller nej?

Kl. 13:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, vi har en aftale, som et politisk flertal står bag, i forhold til at bruge coronapas. I den aftale ligger der også, at vi løbende forholder os til at diskutere, hvordan coronapasset skal tilpasses den måde, som epidemien udvikler sig på, og det gør vi selvfølgelig i den kreds.

I al respekt tror jeg, at Venstres formand overdriver problemerne derude. Altså, danskerne er pragmatiske folk. Hvis alternativet til et coronapas er, at vi havde fortsat nedlukningen i længere tid, tror jeg da, de fleste har det sådan, at man går ned og bliver testet. (*Jakob Ellemann-Jensen* (V): Det er jo en falsk præmis). Og jeg vil bare sige, at vi har en af verdens højeste testkapaciteter. Vi har et system derude, der fungerer, og vi har tusindvis af mennesker, der går på arbejde hver dag for at sørge for, at det her system faktisk fungerer og giver trygheden og sørger for, at Danmark kan holde åbent. En gang imellem tror jeg, at vi politikere skal passe på med at puste nogle problemer op, som almindelige danskere faktisk ikke oplever, men hvor de får det til at fungere.

Kl. 13:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Og efter lidt rengøring er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Det er jo rigtigt nok, at der selvfølgelig er nogle, der bor i sådan mere landlige omgivelser i Danmark, som har længere til testcenteret end dem, der bor inde i de større byer. Så derfor er der nok nogle, der oplever tingene lidt anderledes end det, statsministeren lige gav udtryk for. Men det var ikke det, jeg ville bruge min taletid på.

Jeg tror, at mange af os bliver uendelig triste, når vi oplever, at der er folk i vort land, som pålægger sig selvcensur, fordi de ligger under for trusler, er bange for vold, er bange for den terror, der udøves af islamistiske kræfter.

Her senest har DR kunnet fortælle en historie om en person, de vælger at kalde Charlotte. Det hedder hun ikke i den virkelige verden, men de kender hende selvfølgelig. Hun må optræde anonymt, fordi hun simpelt hen er bange. Hun er bange, fordi hun har bekendtgjort, at hun i sin undervisning som lærer vil vise Muhammedtegningerne, og det har medført så stærke trusler, at vurderingen har været, at hun hellere må prøve at gå under jorden og leve mere privat og stille og dermed pålægge sig selvcensur.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre statsministerens holdning til i dag, er, hvordan i alverden vi bedst muligt imødegår den måske tiltagende selvcensur, der finder sted. Og her er det jo i særlig grad alvorligt, når det handler om vores undervisningsmiljøer. Hvis ikke lærere i den danske folkeskole, på ungdomsuddannelser og på videregående uddannelser føler sig frie til at drage den lærdom ind, som

de synes er nødvendig i forhold til at bibringe eleverne det, de skal, så har vi jo virkelig et problem i et ellers frit samfund.

Så hvad vil statsministeren, og hvad vil regeringen tage af initiativer for at sikre, at de mennesker, der hjælper os med at undervise børnene, føler sig frie og kan gøre det, som de selvfølgelig skal?

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:13

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Her har vi fat i noget, der er rigtig vigtigt, og som er et rigtigt problem. Og når vi taler om krænkelse af frihedsrettigheder, fortjener Charlotte og alle andre jo langt større opmærksomhed, end hvad der gælder i forbindelse med de frihedsudfordringer, der lige blev rejst af Venstre. For det her er jo et rigtigt indgreb i friheden – et rigtigt indgreb i friheden! – og noget, som vi ikke kan acceptere.

Jeg vil ikke foregive, at jeg har alle svarene i dag. Men det, jeg vil sige, er, at det er et knæfald for alt det forkerte, når vi begynder at censurere os selv, og det er ligegyldigt, hvor censuren er – om det er i avisens spalter, om det er i vores tale, om det er i lærerens undervisning, eller om det er i noget fjerde. Al form for censur er dødsensfarlig og imod vores demokrati og imod vores danske værdier.

Jeg er bange for, at det her ikke alene begrænser sig til at være et spørgsmål om Muhammedtegningerne, for det, jeg hører, er, at censuren også har fat i seksualundervisningen, altså at der er elever og studerende, der ikke vil deltage i seksualundervisningen, og som allerede nu tilkendegiver, at det vil de heller ikke tilvejebringe den dag, hvor de måtte være skolelærere eller pædagoger. Jeg hører fra f.eks. dansklærere, at censuren er kommet ind i danskundervisningen, at der er hæderkronede romaner og noveller, man ikke længere kan bruge f.eks. i gymnasieskolen, fordi der er elever, der føler sig stødt over nøgenhed eller scener, hvor der indgår seksuelle aktiviteter. Jeg hører om censuren i forhold til homoseksualitet, jøder og andre – og det går ikke.

Med hensyn til hvordan vi løser det her, tør jeg ikke give alle svarene, men jeg føler mig helt overbevist om, at hvis ikke vi finder svarene i fællesskab, så går vi på kompromis med noget af det allerallervigtigste i vores samfund, nemlig ytringsfriheden, og det må vi ikke gøre.

Kl. 13:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er fuldstændig enig, og det vidner jo også om, at vi står over for et sådan meget bredt funderet problem i det danske samfund, som sikkert også kræver en række forskellige initiativer. Men hvis vi nu starter med det konkrete problem, som nu igen igen er blevet rejst, altså omkring Muhammedtegningerne, som man som lærer ikke føler sig fri til at kunne inddrage i undervisningen, og hvis vi nu koncentrerer os om det og ser på, hvordan vi så kan løse den opgave og sikre, at lærerne dog føler sig frie til at inddrage Muhammedtegningerne i undervisningen, så kunne det jo være med det forslag, vi har fra Dansk Folkepartis side, om, at man simpelt hen lader det indgå i pensum og lader det være en del af en pligt for læreren at fremvise bl.a. Muhammedtegningerne. For det vil jo gøre, at det er ikke den enkelte lærer, som man kan true til at lade være, fordi man ved, at det er en del af en pligt i det danske samfund. Det, som det for mig at se handler om, er i virkeligheden, hvordan vi kan tage risikoen, åget, så meget af lærerens skuldre som muligt

og placere på vores alle sammens skuldre, så vi bærer det her som samfund i fællesskab i stedet for at overlade det til den enkelte lærer at stå i den her utrygge situation.

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:16

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg forstår godt forslaget, og jeg vil heller ikke fuldstændig afvise det. Jeg er grundlæggende imod det, forstået på den måde at jeg grundlæggende er imod, at vi skal detailstyre, ligesom jeg faktisk også er imod, at vi lovgiver om et håndtryk i forbindelse med indfødsret, men alligevel mener, at vi skal gøre det, fordi det er mig så meget imod, at der kommer folk hertil udefra, som ikke vil trykke en borgmester i hånden, fordi hun er kvinde. Derfor bliver vi så nødt til at lovgive.

Jeg er instinktivt også imod, at vi skal sidde og lovgive i detailspørgsmål i forhold til undervisning. Omvendt må jeg jo også bare erkende fuldstændig åbent og ærligt, at vi, hvis ikke vi tager affære som samfund, så lægger ansvaret på den enkelte undervisers skulder, og vi kunne se i går i Danmarks Radio, hvad konsekvensen så er, nemlig at en helt almindelig underviser i Danmark må gå under jorden, må gemme sig væk, for at have stået op for det, som er det mest naturlige i Danmark, nemlig ytringsfriheden. Så vi har jo at gøre med et dilemma, og jeg er ikke klar til at konkludere på det. Jeg tror, at vi skal have en samtale imellem partierne her om, hvordan vi håndterer det. Vi skal bare vide, at spøgelse er en del af vores samfund i dag. Der er censur i det danske uddannelsessystem, og det må vi ikke acceptere at der er.

Kl. 13:16

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er også grundlæggende tilhænger af frihed og også af at tilrettelægge undervisningen, som man synes er rigtigt, og vi uddanner mange dygtige lærere i vores uddannelsessektor lige præcis for at tage ansvar for, hvordan man formidler bedst muligt til eleverne. Men det her handler jo i virkeligheden om et hensyn til lærerne, altså at vi sikrer, at læreren ikke står i den her meget, meget vanskelige situation, hvor man på den ene side skal afveje hensynet til det, som man egentlig synes er rigtigt at undervise børnene i forhold til – det kunne være Muhammedtegningerne, som vi her diskuterer – og man på den anden side må se i øjnene, at man også kan risikere nogle ganske dramatiske følger. Og hvad vælger man så? Ja, så vælger man nok at lade være, og hvis vi skal modgå det, bliver vi, som statsministeren også er inde på, somme tider nødt til at tage nogle initiativer, som måske bryder lidt med vores normale måde at håndtere det på.

Så mit sidste spørgsmål til statsministeren er, om regeringen vil sørge for, at der bliver indkaldt til drøftelser, bl.a. også om det her er en mulighed, vi bliver nødt til at tage i anvendelse, altså at man simpelt hen skriver noget ind i pensum og gør det til en pligt for den enkelte lærer for at have en sikkerhed for, at den enkelte lærer ikke står alene tilbage med det her meget, meget store ansvar, tager initiativ til sådan nogle drøftelser, så vi kan få sat noget i verden, så der rent faktisk sker noget i forhold til det her store problem.

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det vil jeg gerne tage initiativ til, og jeg synes, vi skal se på det hele vejen rundt. For når jeg f.eks. hører fra lærere, at man går lidt uden om abortspørgsmålet, fordi det kan provokere nogle elever, som er imod fri abort, at hæderkronede danske forfattere, som jeg sagde det før, som har fulgt os andre i årtier, ikke længere kan bruges i gymnasieskolen, fordi der er, hvad nogle elever kalder for heftige sexscener, eller der er tale om sex uden for ægteskabet eller for ægteskabet eller andre ting, og det derfor måtte provokere på grund af religion, så er vi jo allerede ude over et sted, hvor vi ikke må være som samfund. For vi vil have en skole og vi vil have et uddannelsessystem, hvor man læser det hele, og hvor der ikke er danske forfattere, der bliver censureret bort, hvor der ikke er emner, som man ikke kan diskutere, fordi nogle har en religion, hvor de så fortolker det i den retning, og det så skal gå ud over andre i en undervisningssituation eller dem selv. Så man kan sige, at skredet er sket, og det har vi et ansvar for at få gjort op med. Så ja, jeg vil gerne indkalde til drøftelser om den brede censurdiskussion.

Kl. 13:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl, og efter lidt rengøring går vi videre. Jeg skal lige sige, at det er sådan, at displayet med tiden dernede ikke virker, men indtil nu har de to spørgere klaret det fuldstændig eksemplarisk. Det er jeg sikker på at de kommende spørgere også gør. Ellers rejser jeg mig.

Værsgo til fru Pia Olsen Dyhr, SF.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 59

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er vigtigt at huske, hvor man kommer fra, og vi – regeringen, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten – blev båret ind ved sidste folketingsvalg af de unge klimaaktivister og af alle de danskere, der ønskede en ambitiøs grøn politik. Derfor vil jeg faktisk bare gerne starte med at sige tak for et rigtig godt samarbejde om at levere herinde og derfor også få et ambitiøst delmål i 2025. Vi sendte i fællesskab hockeystaven på genbrugspladsen. Det var nødvendigt, og det kræver, at vi nu sætter farten op, og her kommer SF til at holde regeringen i ørerne – det er vist ikke nogen overraskelse – og vi kommer til at gøre det hver eneste dag.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at jeg også er stolt over, hvordan vi i fællesskab har håndteret corona. Vi har håndteret det klogt. Når man kigger på landene omkring os, lukker de ned, og vi åbner op. Jeg ved godt, det er sjovere for medierne, når man er sur og finder hår i suppen, men jeg tror nu, at vi engang om rigtig mange år vil se tilbage på den her tid og klappe hinanden på skuldrene og sige: Det gik egentlig ganske godt i Danmark. Men det kræver jo så også, at vi står sammen om at få alle ud af corona og ud på den anden side – ikke kun nogle, men alle sammen. Og nogle af vores forslag er vi jo i gang med, og i dag skal vi bl.a. vedtage, at man kan få 110 pct.s dagpenge efter videreuddannelse helt frem til og med 2022. Det er rigtig godt.

Vi åbner mere op, men vi skal så også sørge for de børn, der er. Mange af børnene klarer sig godt, men der er også nogle, der mistrives. Der er nogle, der er ensomme, og nogle af dem kommer tilbage i deres klasse og føler sig som fremmede, fordi de skal til at opdyrke sociale kompetencer. Her hører vi så også, at børnene og medlemmerne siver fra de forskellige foreninger. Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at regeringen ikke har prioriteret børn og unge i sin sommerpakke. Det er noget af det, vi går til forhandlingerne med, og jeg vil egentlig også gerne spørge statsministeren, om regeringen

sammen med SF vil være med til at sikre, at alle de der børn og unge kan komme på sommerlejr, at flere børn og unge kan komme tilbage i foreningslivet, og at vi i det hele taget får etableret grobund for det gode børne- og ungeliv.

Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:22

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, man skal jo aldrig nogen sinde være bange for at erkende sine fejl eller turde at træde ind der, hvor man har ladet sig overbevise. Socialdemokratiet gik ikke til valg på en 70-procentsmålsætning i 2030. Det er jer tre partiers fortjeneste, at det er grundlaget for forståelsespapiret og efterfølgende for nu 2 års politik, og jeg må jo bare sige tak. Jeg er dybt taknemlig for, at I skubbede os derhen. Det gør, at vi er et af de mest klimaambitiøse lande i verden, og at resten af verden kigger til Danmark. Det er jeres fortjeneste, i øvrigt sammen med alle dem, som fru Pia Olsen Dyhr siger var med til at skabe grundlaget for, at det seneste valg blev et klimavalg.

Når jeg i min indledning i dag også siger, at nu begynder vi at være der, hvor vi viser, at det ikke er på bekostning af arbejdspladser og vækst, er det jo også en indrømmelse, kan man sige, fra min side, for det er noget af det, jeg har været bange for. Altså, jeg har oprigtigt været bange for, at man gik så højt op på klimastigen, at de nederste trin begyndte at knække af, og man ikke havde det der blik i fællesskab for arbejdspladserne, for balancerne, for land og by og for den sociale sammenhængskraft, for så synes jeg ikke, det er værd at gå så højt. Jeg må så også bare sige, nu vi begynder at gøre resultaterne op her efter 2 år, at det ikke har været på bekostning af alt det, jeg også mener skal kendetegne Danmark. Vi har faktisk vist i fællesskab, at man kan begge dele. Så langt så godt.

Skal vi have et stærkere børnefokus i sommerpakken? Det vil vi meget gerne være med til at diskutere. Jeg er ikke i tvivl om, at der er nogen børn, der har behov for en særlig hjælp. Jeg vil generelt advare imod, at vi herinde, og det hører jeg heller ikke fru Pia Olsen Dyhr gør, men jeg synes, der har været tendens til det tidligere, italesætter alle børn og unge som værende ofre for den her pandemi, for det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener faktisk tværtimod, at vi har set en børne- og ungegeneration, der har rejst sig og har taget ansvaret for at hjælpe samfundet igennem en krise. Det bør man ranke ryggen af, ikke det modsatte.

Kl. 13:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:24

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, der er mange børn og unge, der føler, at de har holdt for, men de glæder sig også i de her tider, hvor de vender tilbage til skolen. Jeg mødte flere i går, der besludte gik hen og klappede mig på skulderen og sagde: Tusind tak, fordi I har været med til at gøre vores hverdag mere normal. Og det sker jo, fordi vi faktisk har passet på hinanden, og det har de unge også været gode til.

Men en anden ting i forhold til corona er jo hele spørgsmålet om vacciner. Der må man jo sige, at vi står med nogle udfordringer, men en af de positive nyheder, jeg synes der er kommet, er, at den amerikanske præsident har været ude at sige: Lad os nu også kigge på det her spørgsmål om patenter. Og han har foreslået en midlertidig ophævelse af patenterne via WTO; der har man en mulighed for en såkaldt voucher.

Jeg så, at statsministeren var ude at sige, at det da var interessant og spændende, og at det da var noget, regeringen gerne ville se

på. Jeg vil egentlig gerne spørge, om statsministeren vil være villig til at gå fra at sige, at det er spændende og noget, man gerne vil kigge på, til at gå aktivt ind i kampen sammen med den amerikanske præsident, altså for at presse på i WTO for, at man faktisk laver det her hul i patenterne, så vi virkelig kan få vaccinerne op at køre, så vi alle sammen kan komme tættere på et normalt liv igen.

Kl. 13:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg har det jo helt principielt sådan, at når en amerikansk præsident kommer med et forslag, så vil jeg som udgangspunkt altid være imødekommende, og det gælder selvfølgelig i særdeleshed nu, hvor vi ser et USA, der virkelig træder ind på den globale scene og i forhold til det multilaterale verdenssamfund igen tager et meget, meget stort ansvar.

I mine øjne er den største udfordring på vaccineområdet kapacitetsspørgsmålet og i virkeligheden hverken patent- eller licensspørgsmålet. Der kan simpelt hen ikke produceres vacciner nok i forhold til det, vi har behov for, og jeg er ikke sikker på, at det i virkeligheden er patenterne, der kommer til at afgøre det; det er i mine øjne, at vi får bygget – helt banalt – flere vaccinefabrikker, så der produceres flere vacciner. Og her mener jeg jo, at Europa skal gå foran. Jeg er glad for det arbejde, Kommissionen har sat i gang med Thierry Breton i spidsen, altså hvor man nu ligesom har samlet landene for at sikre, at kapaciteten kan sættes op. Og som spørgeren ved, håber vi jo også på fra dansk side at kunne fremme produktionen i vores eget land. Så i mine øjne handler det altså først og fremmest om at få kapaciteten op.

Kl. 13:26

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pia Olsen Dyhr for sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:26

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg hører så også, at statsministeren ikke har noget problem med, at amerikanerne går foran, men jeg synes, at vi skal gå mere aktivt ind i kampen.

Jeg lagde ud med en masse ros både for håndteringen af klimaområdet og for coronahåndteringen, men jeg vil egentlig slutte med en opsang, ikke kun til statsministeren og regeringen, men i virkeligheden også til de blå partier. Der sidder 19 danske børn i 2 lejre i Syrien, og lige om lidt skal vi tage stilling til, om børnene skal hjem. Vi taler altså om 19 danske børn. Jeg ved godt, at mange gerne vil gøre det her til udlændingepolitik, men det er det ikke. Og jo, de burde slet ikke være taget af sted – det er besludt dumt, at de er taget af sted; jeg er på alle mulige måder imod, at de er taget af sted – men jeg synes, at vi her i virkeligheden bør tænke os en lille smule om og få det til at handle om sund fornuft og finde en løsning på det her problem.

Kurderne har bedt os om at tage vores egne statsborgere hjem. Vi – og det gør jeg også – insisterer på, at vi kan sende kriminelle hjem til deres hjemlande, for det vil Danmark gerne kunne gøre, og så skal vi selvfølgelig også tage vores egne statsborgere hjem. Så igen vil jeg spørge statsministeren: Kan vi ikke finde en løsning på det her?

Kl. 13:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:27

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror egentlig, vi alle sammen virkelig har ondt af de børn, og at alle godt kan se, at det ikke er et godt sted at vokse op. Det er jo også bevæggrunden for, at vi er mange partier, der har været enige om at nedsætte en taskforce, som slutter sit arbejde i næste uge for at afdække, hvad der måtte være af muligheder for at hjælpe børnene. I og med at den taskforce nu snart har tilvejebragt sit arbejde, vil jeg egentlig gerne afvente deres anbefalinger, før jeg siger yderligere.

Kl. 13:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pia Olsen Dyhr. Efter lidt rengøring er det fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 60**Sofie Carsten Nielsen** (RV):

Tak, og tak i øvrigt for kvitteringen med hensyn til det europæiske spor på vacciner her. Det har jeg også efterlyst, og nu hørte jeg en klar tilkendegivelse af, at den danske satsning også skal tænkes ind i et europæisk spor. Tak for det. Det var jeg rigtig glad for.

Jeg hører også tit statsministeren slå på, at vi skal investere os ud af krisen. Det er jeg faktisk rigtig enig i. Men jeg kan bare indimellem blive ret meget i tvivl om, om det også gælder klimakrisen, for der går det lidt mindre velvilligt, synes jeg, når det kommer til at investere. Der bliver nogle gange sat modsætninger op, og nu hører jeg faktisk statsministeren komme i møde her, at det måske ikke længere er enten rød eller grøn, arbejdspladser eller klima, bilejere eller klima, og nogle gange har det også været opstillet, som om det er velfærd eller klima, så mit ærinde er egentlig at inspirere til at tænke lidt nyt her, lidt mere både-og, for det kan være, og det har vi jo bevist, både job og klima. Det kan også være både kød og planter og både landbrugsjob og CO₂-reduktioner. Hvorfor bruger vi ikke de landbrugsforhandlinger, som jo er i gang nu og igen i dag, til at få sat fart på væksten og få, ja, plantejob til at spire? Altså, plantebaseret kan faktisk blive lige så stort som smør og bacon for dansk eksport. Der kommer til at være en gigant efterspørgsel på det. Det kan give nye virksomheder, flere job og den velstand, som jo netop skal være det, vi skal bruge til at investere i bæredygtig velfærd: skoler, børn, der trives, omsorg for ældre og muligheder til flere.

Vi har i Radikale Venstre spillet ud med investeringer på godt 4 mia. kr. i et mere plantebaseret landbrug, og det er jo lidt et stykke fra regeringens ambitioner. Så derfor er mit spørgsmål: Er statsministeren klar til virkelig også at investere i klimakrisen og klar til at investere ikke millioner, men milliarder – det er en prioritering; det er jeg med på – i et plantebaseret landbrug?

Kl. 13:30

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:30

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det er jeg sådan set som udgangspunkt, og jeg tror, det er rigtigt, at dansk landbrug kan så meget og har så høj troværdighed, at der også er et stort potentiale for dansk landbrug i forhold til planteproduktion. Jeg tror sådan set også, at det er rigtigt, at det kommer der til at være en stor global efterspørgsel på, og derfor kan dansk landbrug også lige så godt begynde at bevæge sig den vej. Og det er jo noget af det, der kendetegner danske landmænd, nemlig at de er gode til at fornemme, hvor der er et marked, ligegyldig hvilken produktion der er, og jeg tror, det er rigtigt, at en del af markedet

vil flytte sig i den retning. Kræver det noget investering? Ja, det vil det gøre. Det gør den grønne omstilling, og det skal vi selvfølgelig have viljen til. Så kan man sige, at når vi sidder ved bordet, og det gør vi jo heldigvis sammen i håb om at lave en bred aftale på det her område, er det jo en prioritering som med så meget andet, hvor meget vi vil bruge pengene her, i forhold til hvad vi også gerne vil bruge penge på af andre investeringer, eksempelvis i uddannelse, i forskning og i vores velfærdssamfund, som også kræver nogle investeringer. De prioriteringer må vi jo så foretage i fællesskab, men det er grundlæggende et positivt tilsagn.

Så vil jeg bare sige i forhold til vacciner, at når jeg selv har været optaget af at se, om vi på nogen som helst måde kan understøtte en vaccineproduktion i Danmark, og den her markedshøring nu er sat i gang, har det jo aldrig været med henblik på at dække det danske marked, for vi er jo simpelt hen for lille et marked til, at det rigtig ville være interessant, vil jeg tro. Vores mål har egentlig hele tiden været, at vi både skal sikre forsyningssikkerhed herhjemme, og være, kan man sige, en stærk motor, hvis vi kan det, i forhold til den europæiske forsyning, nærområderne og sådan set også globalt. For vi er først sikre den dag, hvor alle på jordkloden har fået en vaccine, og der er godt nok lang vej endnu, desværre.

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sofie Carsten Nielsen. Værsgo.

Kl. 13:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det sidste er jeg rigtig glad for at få bekræftet. Jeg ser kun en vej frem i fællesskab med EU og Europa, for at det her netop kan blive den store satsning, også for Danmark.

Noget af det, der er vigtigt i forhold til landbruget og klimaet, og når man skal investere og også investere i milliardklassen – og tak for tilsagnet om i al fald at se positivt på det – er jo sigtbarhed og pejlemærker. Vi blev faktisk enige om, da regeringen kom til, at der skal være et bindende reduktionsmål for landbruget. Så skulle vi så ikke sørge for at give landbruget den sigtbarhed og få det bindende reduktionsmål på plads nu som led i forhandlingerne? Så kan man også med meget større kraft sende investeringer efter det.

Kl. 13:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jo, altså, vi har hele tiden haft det sådan, at vi har en stor loyalitet over for forståelsespapiret, og vi er jo i øvrigt godt i gang med i fællesskab at have indfriet ganske mange ting fra det forståelsespapir – heldigvis, sådan skal det selvfølgelig også være. Her indgår der jo altså et decideret reduktionsmål for landbruget, så det skal vi selvfølgelig også levere på i fællesskab. Hvornår vi så præcis skal fastsætte det undervejs i forhandlingerne, synes jeg vi skal tale med hinanden om. Nu har vi fået et delmål for 2025, som er meget ambitiøst. Vi har vores gode, gamle 2030-mål, som kører derudad, og så er vi i gang med landbrugsforhandlingerne, og der vil det jo være naturligt også at se på, hvor meget det så skal reduceres med, i øvrigt også af hensyn til de investeringer, som landbruget skal ud og foretage.

Kl. 13:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sofie Carsten Nielsen. Sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 13:34

Kl. 13:37

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Apropos det 2025-mål, som vi lige har fastsat, på 50-54 pct. reduktion – og det er jeg rigtig glad for – så betyder det jo, at vi faktisk skal levere de reduktioner, også her og nu på kort sigt. Så er statsministeren ikke enig i, at hvis ikke der kan findes en ambitiøs aftale om landbruget, så står vi over for at finde reduktionerne i andre sektorer inden 2025?

Kl. 13:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:34

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jo, det kan man jo sige er simpel matematik. For vi har et 2025-mål, som vi ønsker at leve op til. Men målet er vel at lave en ambitiøs landbrugsaftale – langsigtet, så den enkelte landmand ved, hvad man har at gøre godt med, og så man kan foretage de investeringer, der skal til, og jo så forhåbentlig i den ånd, at vi også bruger landbrugsaftalen til at modbevise, at der behøver at være en modsætning mellem arbejdspladser og klimaet.

Jeg synes, det er stærkt her snart 2 år inde i valgperioden, at vi må konstatere, at selv om vi har så høje mål, ja, måske faktisk på grund af at vi har så høje mål, så lykkes det os stadig væk at fremme beskæftigelsen på det her område. Det mener jeg så også er det, der skal være vores ledetråd i forhold til landbrugsforhandlingerne. Men jeg mener, at målet er en ambitiøs aftale om landbrug.

Kl. 13:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Så er det Mai Villadsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 61**Mai Villadsen (EL):**

Næsten 60.000 børn i Danmark vokser op i fattigdom – næsten 60.000. Det sker bl.a. på grund af de lave ydelser, som skiftende flertal herinde har besluttet sig for at vi skal have i Danmark. Det er familier, hvor børnene nogle gange fryser i frikvarteret, fordi de ikke har varme nok vinterstøvler. Det er familier, hvor køleskabet bliver mere og mere tomt, jo længere man kommer hen på måneden, hvor fødselsdage og hytteture ikke skaber begejstring, men bekymring, fordi man ikke har råd til at gøre det samme som vennerne. Det har simpelt hen kæmpestore konsekvenser for de familier, for de børn og faktisk for hele vores samfund. Derfor er der ingen tvivl hos os i Enhedslisten: Vi skal bekæmpe den fattigdom.

Derfor var jeg simpelt hen også ved at få kaffen helt galt i halsen, da jeg læste et interview med beskæftigelsesministeren i Jyllands-Posten. For der kunne man læse, at han sagde, at det ikke var en bunden opgave at gøre noget ved ydelsessystemet. Han mente simpelt hen ikke, at det var en bunden opgave for en socialdemokratisk regering at lave om på det system, der betyder, at familier lever med fattigdom i Danmark, også selv om vi har forpligtet hinanden på det, da regeringen tiltrådte, med et forståelsespapir, hvor det står sort på hvidt. Så mit spørgsmål er derfor i dag: Anerkender statsministeren ikke, at det ville være et løftebrud fra regeringens side ikke at levere på at lave en ordentlig ydelsesaftale, som mindsker fattigdommen i det her land?

Kl. 13:37

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det spørgsmål også. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der er børn i Danmark, der vokser op i familier, hvor pengene ikke rækker. Jeg er langt fra sikker på, at det primært er et ydelsesspørgsmål. Jeg tror i lige så høj grad, at det er på grund af andre udfordringer omkring familierne, herunder gæld. Det er i hvert fald det, der ofte kendetegner de her familier, og så har det selvfølgelig også at gøre med længden, altså hvor lang tid man modtager en overførselsindkomst. Jeg har igennem længere tid anfægtet det tal, som også bliver brugt som baggrund for spørgsmålet her, fordi jeg faktisk ikke anerkender den uofficielle måde at opgøre det her på, som jeg mener giver et fejlagtigt billede. Så det er egentlig bare for at sige, at vores udgangspunkt ikke nødvendigvis er helt ens.

Jeg betragter det som en bunden opgave at se, om vi kan lave et ydelsessystem, som er bedre end i dag, og som adresserer de forskellige udfordringer, der er, og ja, det er eksempelvis, at der er nogle børn, der ikke har råd til at gå til fritidsaktiviteter, men jo i lige så høj grad, at det for nogle slet ikke kan betale sig at arbejde, og det er jo det vigtigste, når vi taler ydelser, altså at sørge for, at folk kommer i arbejde. For en ydelse, medmindre den er af permanent karakter, skal jo altså fungere som noget, der er midlertidigt, indtil man kommer i arbejde og forsørger sig selv igen. Så vores fokus vil altid primært være på at få folk i arbejde og ikke på at forhøje folks ydelser.

Men der er nogle udfordringer i vores ydelsessystem, herunder jo også, at det er blevet så voldsomt komplekst og kompliceret, at der vel knap er nogen, der har et helt overblik derover. Derfor er der nedsat en ydelseskommision. Den er snart færdig med sit arbejde, og så venter der derefter de politiske drøftelser om, hvad vi så gør.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mai Villadsen, værsgo.

Kl. 13:39

Mai Villadsen (EL):

Jeg hører det her som en tilkendegivelse fra statsministeren om, at det er en bunden opgave; jeg håber virkelig, at det er sådan, det skal forstås. For når man læser interviewet med beskæftigelsesministeren, udtaler han jo også, at det ikke er et prestigeprojekt for regeringen at gøre noget ved det her område. Jeg forstår simpelt hen ikke, at det ikke kan være et prestigeprojekt for en socialdemokratisk regering at gøre noget ved et område, som betyder, at mennesker lever i fattigdom i Danmark – det begriber jeg ikke. Jeg vil gerne være helt sikker på, at svaret er: Jo, der skal gøres noget. Det kan godt være, vi er uenige i udgangspunktet, men der skal handles på, at børn vokser op i vores land i fattigdom, og at det ikke bare er et prestigeprojekt, men faktisk noget, som børnenes statsminister selv vil gøre noget ved, nemlig børnefattigdom i Danmark.

Kl. 13:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:40

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Vi må jo se, om der materialiserer sig et politisk flertal, når Ydelseskommisionen er færdig med sit arbejde. Det ved vi ikke på forhånd, men der bliver jo politiske forhandlinger, så må vi se, hvor langt vi kan komme og med hvem. Det er jo på det her område som med andre politiske forhandlinger. Jeg tror, vi bliver nødt til at have nogle omgange, hvor vi diskuterer med hinanden, hvad fattigdom egentlig er for en størrelse, for jeg synes, det er blevet for let, og det synes

jeg det har været igennem mange år, at bruge nogle tal, som jeg ikke mener er holdbare. For hvis man går ned i de 60.000 og begynder at kigge på rådighedsbeløb, er jeg simpelt hen ikke enig i, at der er en fattigdomsproblemstilling ved alle familier. Jeg tror, det er rigtigt, at den er der i nogle, og det har i høj grad at gøre med, hvor lang tid man er på ydelserne, og hvorfor man er der, og om man kan komme væk derfra. Men jeg synes, det kræver en meget grundigere diskussion, inden vi konkluderer, hvor stor problemstillingen med børnefattigdom egentlig er. Det her sagde jeg altså også før valget, vil jeg gerne lige have lov til at understrege og i valgkampen og umiddelbart efter valget.

Kl. 13:41

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mai Villadsen for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:41

Mai Villadsen (EL):

Så er det jo godt, at vi også skal diskutere en fattigdomsgrænse i Danmark, og så må vi jo tage den her diskussion. Jeg tror ikke, at vi er enige, men vi må jo finde en vej frem, for det er rigtig vigtigt, at vi får gjort noget på det her område.

Jeg vil også gerne holde fast i et andet område, som fylder rigtig meget lige nu, nemlig coronaen. Statsministeren nævnte selv Indien i et af sine svar. Vi ser lige nu en regulær katastrofe i Indien med tusindvis af døde – det er forfærdelige billeder. I Enhedslisten har vi jo gang på gang foreslået, at patenterne på coronavaccine ophæves midlertidigt, mens krisen raser. Nu kan vi se, at den amerikanske præsident Joe Biden har foreslået det sammen og Emmanuel Macron siger det samme. Statsministeren er åben over for at gøre noget, men tilkendegiver alligevel ikke helt tydeligt hverken i dag eller tidligere, hvad statsministeren egentlig mener. Derfor vil jeg gerne høre her i Folketingssalen: Mener statsministeren ikke, at det kunne være en måde at gøre noget ved at hjælpe med hurtigt og billigt at få nogle vacciner ud til de meget, meget nødlidende lande?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Hvis jeg var sikker på, at det er det, der er løsningen, ville jeg jo indtage det synspunkt, at det bare var det, vi skulle gøre. Men jeg er simpelt hen ikke sikker på, at det er den rigtige løsning, for problemet er, at der ikke er fabrikker nok. Problemet er ikke, at vi ikke har gode vacciner. Det vil sige, at patentet er der, vaccinen findes, men verden kan ikke følge med, hvad angår produktionskapacitet. Det kan man hverken i Indien eller USA – nu er Indien jo et stort produktionsland, hvad angår vacciner – eller her i Europa. Så det er set i mine øjne, hvis det handler om at generere vacciner på den korte, den mellemlange bane, men også på den længere bane, et kapacitetsspørgsmål. Der har jeg en bekymring for, at patentspørgsmålet i virkeligheden ad bagvejen kan komme til at spænde ben for det, selv om jeg er fuldstændig sikker på, hvad der ligger til grund for spørgsmålet, nemlig et ønske om at få udbredt vaccinerne. Så jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige måde. I mine øjne er det først og fremmest et kapacitetsspørgsmål, der lige nu holder os alle sammen tilbage, desværre.

Kl. 13:43

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til Mai Villadsen. Spørgsmålet er slut.

Så er det hr. Søren Pape Poulsen, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Spm. nr. US 62

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak for det, formand. Mon ikke vi var mange, der sukkede voldsomt dybt, da Johnson & Johnson-vaccinen ikke blev en del af det danske vaccineprogram. Det er jo så godt, at vi nu har besluttet, at der er en frivillig ordning, og det er der så en masse med, altså hvordan det kan lade sig gøre, osv. Men det bekymrer mig alligevel lidt, for ikke at sige meget. Vi er jo afhængige af, at danskerne har tillid til vaccinerne, og det kan være svært at forstå, at samtidig med at vi må beholde nogle restriktioner, for ellers, siger nogen, går det galt, så siger de samme mennesker, at den her vaccine kan vi ikke godkende. Det har jeg meget svært ved at forstå. Jeg har godt set de tekniske forklaringer osv.; det er bare meget svært at forstå.

Det, der gør mig bekymret, er det, jeg gerne vil spørge til her, for vi skal jo give danskerne tryghed om vaccineprogrammet. Det er et vaccineprogram, der er udsat gang på gang, fordi vi ikke har kunnet få de vacciner, vi skal bruge, og det bliver ikke bedre, når så nogle af dem ikke bliver godkendt til massevaccination. Det, der gør mig dybt bekymret, er, når man ser et tv-program – nogle af de bedste hyggelige programmer i dansk tv – hvor studieværten så sidder og spørger dem, der er derinde: Kunne du finde på at tage en af de skrottede vacciner? Det giver jo danskerne et fuldstændig forkert billede af, hvad de her vacciner er. Det er godkendte vacciner, som millioner af amerikanere og millioner af andre mennesker tager, men det får så navnet skrottet vaccine i Danmark. Hvad kan vi gøre ved det? Vi er politikere, og vi er også nødt til at spørge, hvordan det er, vi sikrer en vis tryghed i befolkningen. For vi skal have det her land åbnet fuldt og helt. Vi skal have danskerne, hvis de vil, til at tage vaccinen.

Så nu vil jeg bare foreslå, at vi glemmer alt om jantelov, også selv om der skulle være nogle kolleger her i salen, der vil dyrke det jantelovsspørgsmål helt vildt, og så skal vi partiledere, hvis vi vil, tage jakken af, smøge ærmerne op og for rullende kameraer blive vaccineret med Johnson & Johnson og sende det signal til danskerne, at de roligt kan lade sig vaccinere, og at de ikke skal være bange. Er det ikke en god idé?

Kl. 13:45

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Hvad hver enkelt gør, hvad angår vaccine, vil jeg lade være op til hver enkelt, men jeg vil gerne understrege, at det, at Johnson & Johnson ikke indgår i vaccinationsprogrammet, ikke er en politisk beslutning. Det er ikke en beslutning truffet i Folketinget eller i regeringen. Der er tale om en godkendt vaccine, både i USA, af EMA i Europa og af de danske sundhedsmyndigheder, og mig bekendt har der ikke været et eneste dødsfald relateret til mænd, der har taget Johnson & Johnson-vaccinen. Så det er Sundhedsstyrelsen, der egenhændigt har truffet en beslutning om Johnson & Johnson-vaccinen. Det er ikke en politisk beslutning.

Det er til gengæld en politisk beslutning, og den er jeg glad for, at der nu skal være en tilvalgsordning i Danmark, så man kan benytte sig af de to godkendte vacciner, som sundhedsmyndighederne ikke ønsker at tage i brug for nærværende i Danmark. Det gælder Astra-Zenecavaccinen, og det gælder Johnson & Johnson-vaccinen. Jeg kan i øvrigt bekræfte billedet af, at det er altafgørende, at der er tillid til den danske vaccineudrulning, og som den skrider frem, og det gør den jo heldigvis uagtet de her beslutninger, ser det ud til, at vi får en meget, meget høj tilslutning i Danmark til vaccineudrulningen.

Vi ligger lige nu for de grupper, der er blevet vaccineret, på en tilslutning på over 90 pct. ved mange af dem, og dermed ligger vi potentielt, næsten, med en verdensrekord eller med noget, der kunne minde om det, for nærværende.

Så det er bare for at understrege, at der ikke er tale om en politisk beslutning i forhold til Johnson & Johnson-vaccinen. Det er alene Sundhedsstyrelsens beslutning.

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:47

Søren Pape Poulsen (KF):

Når nu statsministeren ikke vil være med til at tage et skud i armen sammen med mig, så må vi jo bare i fællesskab tale det op – og jeg tænker på lovlige produkter i den her anledning. Vi må tale det op. Jeg er dybt, dybt bekymret, når oplyste mennesker kan kalde det for skrottede vacciner. Jeg er dybt bekymret over, hvad det her kan føre til.

Nå, nu er vi ved vacciner, og det er nok taget lidt ud fra de spørgsmål, der har været tidligere. Jeg bliver mere og mere betrygget af noget af det, statsministeren har sagt, men statsministeren siger, at det jo handler om kapaciteten i forhold til vaccinerne, og at det ikke så meget handler om patentet. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad statsministerens holdning er. For jeg hører fra denne pult nogle udsagn om, at USA's præsident siger det, og at Macron siger det. Er vi ikke enige om, at uanset hvem der siger det, så er det at ophæve patenterne rendyrket socialisme med store risici for den fremtidige forskning? Så skal vi ikke være enige om, at det her med at ophæve patenterne bare er et no-go?

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:48

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først er det helt rigtigt, at der ikke er tale om skrottede vacciner. Der er tale om, at Sundhedsstyrelsen på baggrund af den nuværende situation i Danmark vurderer, at man ikke ønsker at anbefale brugen af to vacciner. Men der er tale om godkendte vacciner. Hvad angår Johnson & Johnson, er den godkendt af de amerikanske sundhedsmyndigheder, af de europæiske sundhedsmyndigheder og af de danske sundhedsmyndigheder. Så der er ikke tale om skrottede vacciner. Politisk har vi valgt at lave en tilvalgsordning, og jeg regner med, at når der er et bredt flertal her i Folketinget, der ønsker sådan en tilvalgsordning, så arbejder alle, inklusive sundhedsmyndighederne, alt, hvad de kan, for at få den ordning til at fungere så hurtigt som overhovedet muligt. Hver time, den ordning ikke er i gang, er en spildt time for Danmark og for verden. For det, der er vigtigt, hvad angår covid-19, er, at vi opnår flokimmunitet, og der er vi lige nu bagud på point i Danmark, fordi der er taget to vacciner ud af vores vaccineudrulning.

De ord, der påhæftes spørgsmålet omkring patenterne, tror jeg jeg skal lade hr. Søren Pape Poulsen eje selv. Men jeg vil gerne bekræfte, at der selvfølgelig er en risiko, hvis man går ad patentvejen, altså at man dermed blokerer for yderligere udvikling. Og vi har altså at gøre med private virksomheder, der i privat-offentligt samarbejde har lavet rigtig, rigtig gode vacciner, og vi skal passe på, at vi ikke spænder ben for det.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Søren Pape Poulsen for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Jeg havde nok også bare mere brug for at komme af med det for at balancere debatten lidt. Nok om det. Nogle af os mødes jo i næste uge og skal tale om, hvad der skal ske den 21. maj, altså i næste genåbningsfase. Det er jo lidt det samme, jeg havde nær sagt spil, vi spiller hver gang, altså at nogle siger, at vi skal have åbnet noget mere, og at andre siger, at nej, nu er det lidt for meget, og de er meget bekymrede. Er vi ikke ved at være der nu, hvor vi godt kan være enige om, at selv om vi hver gang, vi forhandler, sidder og taler om, hvor bekymrende det kan blive, så ender det aldrig sådan? For danskerne er ansvarlige mennesker, dybt ansvarsfulde mennesker, der tænker sig om. Jeg tror, at vi nu har omkring 150 indlagte. Vi har været under 200 siden februar. Der er vel snart ikke nogen argumenter for, at vi skal blive ved med nidkært at køre den ene restriktion efter den anden. Jeg ved jo godt, at selv om vi har coronapasset, er der stadig væk mange restriktioner på f.eks. restauranter. Og på et tidspunkt skal vi jo gerne derhen, hvor de kan drive en helt almindelig forretning, og hvor man godt må få lov at tjene penge, når man driver en forretning.

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren. Værsgo.

Kl. 13:51

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det skal restauranterne have lov til, og det glæder vi os alle sammen til. Det er godt for restauranterne, det er godt for danskerne, det er godt for dansk økonomi. Vi er jo, må man sige, i fuld gang med at udfase restriktionerne og genåbne samfundet. Indtil nu er det lykkedes os at genåbne hurtigere, end vi havde regnet med. Det gjorde sig sådan set også gældende sidste forår. Heldigvis ser vi ind i en fortsat stabil smitteudvikling, som jo i høj grad, tror jeg, skyldes, at vi har coronapasset. For den meget høje testkapacitet er med til at få lukket smittekæder ned sammen med smitteopsporing og de andre initiativer. Så lad os mødes til forhandlinger igen. Jeg vil nødig karakterisere de forhandlinger som et spil, som hr. Søren Pape Poulsens gjorde, men det er jo rigtigt, at vi over de seneste 14-15 måneder har indtaget nogenlunde de samme roller i en del diskussioner. Vi er meget, meget tæt på forhåbentlig målstregen nu. For hver dag, der går, bliver stadig flere danskere vaccineret, og årstiden hjælper os. Så vi er meget, meget tæt på efterhånden, heldigvis.

Kl. 13:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Søren Pape Poulsen, det er slut med spørgetiden her, men vi skulle lige have sprittet lidt af.

Så er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 13:52

Spm. nr. US 63

Pernille Vermund (NB):

Tak. Sidst vi stod her, spurgte jeg statsministeren til en dom over to udlændinge, som i Københavns Byret stod anklaget for 794 kriminelle forhold, herunder en voldtægt af en kun 14-årig pige, som de to udlændinge forbrød sig på på skift, imens de endda filmede det, og de to udlændinge blev som bekendt ikke udvist. Jeg forstod på svaret, at statsministeren overordnet set var enig i, at udlændinge, der begår grov kriminalitet, som voldtægt af en mindreårig jo må siges at være, ikke skal være her i landet. Men jeg syntes ikke, jeg fik et klart svar på, hvad statsministeren så vil gøre ved det, og derfor sendte jeg jo et brev til statsministeren den 28. april, altså

dagen efter spørgetimen, hvor jeg ret præcist stillede de spørgsmål, som jeg uden sådan det store held forsøgte at få et svar på i spørgetimen. Brevet med spørgsmålene blev jo sendt af mig, men med mange tusind bekymrede danskere som medunderskrivere, og der er nu gået 2 uger, og jeg har desværre ikke fået et svar. Jeg går ud fra, at statsministeren dog trods alt nu er bekendt med spørgsmålene og også vil være i stand til at svare mere klart i dag end for 2 uger siden, så lad mig stille spørgsmålene igen, og jeg skal pointere, at det ikke er den konkrete sag, jeg beder statsministeren forholde sig til, at det ikke er den aktuelle sag, men at det er det principielle og de generelle aspekter, som jeg ønsker at kende statsministerens holdning til.

1) Ønsker statsministeren at forsvare den nuværende retstilstand, hvor to udlændinge, der voldtager en 14-årig pige, får lov til at blive i Danmark? 2) Hvis svaret er nej, hvad vil statsministeren konkret ændre i lovgivningen for at sikre, at danske domstole dømmer til udvisning i sager som den her? Og 3) Hvad vil statsministeren gøre for at sikre, at det er Folketinget, der beslutter, hvilke kriminelle handlinger der skal føre til udvisning fra Danmark, og at vi hverken forhindres af Menneskerettighedsdomstolen, EU-retten eller EU-Domstolen?

Kl. 13:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Mette Frederiksen):

I forhold til den konkrete sag, og jeg forstår, at man ønsker en mere generel drøftelse, har jeg nemlig forstået det sådan, at anklagemyndigheden har anket sagen, og at den jo nu derfor ligger ved domstolene. På det mere generelle plan, altså i forhold til spørgsmål 1, mener jeg, at man skal udvises af Danmark, hvis man voldtager en 14-årig. Så der er svaret ja, og det mener jeg absolut man skal. Jeg mener, at man ved den handling og den grusomme forbrydelse det er at voldtage et barn – en voldtægt er under alle omstændigheder slemt, men at der er tale om et barn, gør det kun tifold værre – så intet har at gøre i Danmark mere, og det er ligegyldigt, hvilken tilknytning man har, og om man selv måtte have børn her, er man i øvrigt under alle omstændigheder også diskvalificeret i forhold til at være forældre for de børn, hvis man voldtager et barn. Så ja, jeg mener, at man skal udvises.

Jeg er blevet klogere på det her spørgsmål, siden det blev rejst sidst, og jeg forstår, at der så gælder noget særligt, hvis der er tale om EU-borgere, og det kræver jo så, at vi får løftet det her på europæisk plan. For det, at vi har fri bevægelighed i EU, skal jo altså ikke bruges til at begå kriminalitet, og det skal slet ikke bruges til, at man voldtager en 14-årig. Derfor er det jo så på europæisk plan, vi skal se om ikke vi kan få strammet de her regler.

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund, værsgo.

Kl. 13:55

Pernille Vermund (NB):

Jamen det er jo et reelt dilemma. Altså, dilemmaet består jo i, at statsministeren formentlig ligesom jeg og stort set alle andre i vores samfund er dybt forførmede over, at det her kan ske, altså at man kan voldtage en 14-årig pige og være udenlandsk statsborger, og at det så ikke får den konsekvens, at man selvfølgelig bliver sendt tilbage til sit hjemland. På den anden side står der jo, at man har en aftale, som er indgået med andre europæiske lande. Personligt kæmper jeg for, at danskerne kan vælge politikere, som bestemmer reglerne i vores eget land. Det er os her i Folketinget, som sætter

rammerne for, hvordan vi skal kunne leve sammen, og det er for mig kernen i folkestyret. Men konkret er det jo sådan, at man i 2004 har vedtaget og indført EU's opholdsdirektiv, og jeg ved godt, at det skete under en Venstreledet regering med DF som støtteparti, men Socialdemokratiet stemte jo dengang også for.

Så spørgsmålet er: Vil statsministeren erkende den fejl og ændre på lovgivningen, så vi fremover kan udvise dem, der voldtager mindreårige piger i Danmark?

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:57

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Hvis vi tager opholdsdirektivet først, har idéen med det jo aldrig været, at det skulle bruges til at voldtage, og derfor må det jo også være muligt at søge at få ændret opholdsdirektivet, så det ikke kan bruges til, at man begår så alvorlig kriminalitet i andre lande, uden at det har konsekvenser, og uden at det har en betydning. Jeg er tilhænger af, at vi europæere kan bevæge os rundt, at vi kan tage arbejde, at vi kan studere, at vi kan knytte familieband og rejse, og hvad vi ellers i øvrigt gør med hinanden, som tjener os alle sammen til det bedste, men selvfølgelig skal det ikke bruges til at begå alvorlig kriminalitet, ligesom det i øvrigt heller ikke skal bruges til at underminere vores arbejdsmarkeder, ligesom det heller ikke skal bruges til – vi har jo også haft diskussionen i Danmark omkring det – kriminalitet i forbindelse med tiggeri, hvilket så pludselig ramte danske hjemløse, som aldrig har gjort andet end at ligge på gaden, hvad de jo så i øvrigt heller ikke burde, men det er en anden diskussion. Så et opholdsdirektiv må det jo altså være muligt for os at søge at forandre, sådan at det ikke kan bruges til at begå kriminalitet.

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:58

Pernille Vermund (NB):

En løsning, hvor man med alle andre EU-lande skal finde en vej frem lyder sådan umiddelbart som en lidt langhåret proces, som formentlig ikke hjælper de piger, der her bliver ramt, men lad det nu ligge.

Jeg vil sige, at alle de her kriminelle udlændinge, som den nuværende regering og som tidligere regeringer har lukket ind i vores land, jo mildest talt er en reel hovedpine for vores samfund. 143 udenlandske voldtægtsforbrydere er siden 2015 blevet dømt til udvisning, og kun 22 af dem er registreret udsendt af Danmark – 22 ud af 143. Det fremgår af et svar, som jeg har fået fra justitsministeren. Så når voldtægtsforbryderne endelig bliver dømt til udvisning, bliver de fleste alligevel hængende, parate til nye eventyr i Danmark, om man så må sige, og mit spørgsmål her er altså toledet:

Det ene er, om det er rimeligt over for ofrene, at domstolene dømmer til udvisning, men at regeringen ikke sørger for, at dommene bliver fuldbyrdet. Hvis svaret er ja, så lad os lade den ligge der, men hvis svaret er nej – og det håber jeg at det er – vil jeg som det andet gerne høre, om statsministeren vil være med på at afsondre disse udenlandske voldtægtsforbrydere, så der ikke er gener for det omgivende samfund, eventuelt et sted, hvor der kun er én dør ud, og det er døren ud af landet.

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:59

Kl. 14:02

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, hvis man ved dom udvises af Danmark, skal man jo forlade Danmark, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan for at sikre sker. Jeg er faktisk ikke helt bekendt med, hvad Nye Borgerlige egentlig mener om EU, altså om vi skal melde os ud af det europæiske samarbejde, og hvis man mener det, er vi jo grundlæggende uenige. For EU-samarbejdet giver selvfølgelig udfordringer, men samlet set giver det en langt større værdi, ikke bare for Danmark, men for Europa, at vi har et fælles politisk samarbejde, og det vil jeg slå for, og det tror jeg at jeg vil gøre altid. Den eneste fredelige tid, der har været i Europa, er, mens vi har arbejdet sammen på kryds og tværs af grænserne, som vi gør det nu. Så nej, jeg ønsker ikke at opsigte EU-samarbejdet. Jeg ønsker at forandre EU-samarbejdet indefra, og det gælder eksempelvis opholdsdirektivet.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pernille Vermund. Der er ikke flere spørgsmål. Vi skal lige have gjort lidt rent.

Så er det hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:00

Spm. nr. US 64**Alex Vanopslagh** (LA):

Tak for det. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at statsministeren og jeg ser lidt forskelligt på, hvor mange og hvilke restriktioner vi skal have i landet i den kommende tid, og måske i særdeleshed på, hvornår de sidste restriktioner skal ophæves. Jeg har i hvert fald den klare holdning, at når alle sårbare grupper og alle over 50 er vaccineret, så er det svært at retfærdiggøre yderligere restriktioner, også selv om os unge frejdige mennesker under 50 kan risikere at få corona, fordi vi ikke har fået en vaccine. Og jeg synes, det er særlig svært at retfærdiggøre restriktioner i den situation, der er nu, hvor vi jo næsten har fået sundhedsmyndighedernes ord for, at en coronainfektion ikke er så farlig for den yngre del af befolkningen.

Det må være den logiske konklusion, når sundhedsmyndighederne har besluttet og konstateret, at Johnson&Johnson-vaccinen er farligere end det at få en coronavirus, også selv om Johnson&Johnson-vaccinen ikke har vist sig at have alvorlig komplikationer, og kun har det hos en ud af 83.000 kvinder. Så kan man ikke sige, det er en farlig vaccine, men ifølge myndighederne er det altså farligere at få den her vaccine, end det er at få corona, om ikke andet for de yngre dele af befolkningen. Og så synes jeg, det er svært at retfærdiggøre, at noget skal være lukket og der skal være mange restriktioner, når alle over 50 og alle de sårbare grupper er vaccineret. Og der ser vi jo meget forskelligt på tingene.

Statsministeren har tidligere sagt til hr. Jakob Ellemann-Jensen i dag, at selv når alle danskere er vaccineret, vil der være nogle restriktioner i Danmark. Der vil være få restriktioner, men der vil være nogle. Og det synes jeg er helt vildt - for at sige det ligeud. Jeg vil gerne høre: Hvad er det for nogle restriktioner, statsministeren ser for sig, når alle danskere er vaccineret mod coronavirus - eller alle dem, der har lyst til det? Og hvilke betingelser skal egentlig være indfriet, for at man kan ophæve de sidste restriktioner?

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Skal vi nu ikke lade være med at smide den der tendens til sådan lidt halv-fake news ind i Folketingssalen. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at der ville være bestemte restriktioner på noget bestemt tidspunkt. Det har jeg ikke på noget som helst tidspunkt sagt. Jeg glæder mig til den dag, hvor den sidste restriktion er væk. Der er nærmest ikke noget, jeg glæder mig mere til end det.

Så det er ikke rigtigt, når der bliver sagt, at jeg har sagt, der ville være restriktioner, når alle er blevet vaccineret. Det har jeg ikke sagt noget som helst om.

Det, jeg har sagt omkring restriktioner, som vi i øvrigt hele tiden udfaser, og som der heldigvis bliver færre og færre af, er, at vi har dem på det tidspunkt, hvor de er nødvendige at have. Det kan man da ikke oversætte til at citere mig for at have sagt, at der vil være nogle givne restriktioner på et givent tidspunkt. For de restriktioner, vi har i Danmark, har vi for at have styr på epidemien dér, hvor epidemien måtte være. Så nej, det er ikke rigtigt, hvad der bliver sagt.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 14:03

Alex Vanopslagh (LA):

Det er da fuldstændig rigtigt, at statsministeren ikke har sagt, hvilke bestemte restriktioner der vil være, når alle danskere er vaccineret. Men da hr. Jakob Ellemann-Jensen tidligere i dag spurgte, om man vil garantere, at alle restriktioner er ophævet, når alle danskere er vaccineret, så var statsministerens svar, at der ville være ganske få restriktioner, når alle danskere er vaccineret. Det var statsministerens svar. Og så er mit spørgsmål bare: Hvilke restriktioner er det, statsministeren forestiller sig, når alle danskere er vaccineret? Og hvilke betingelser skal være opfyldt for, at vi kan fjerne alle restriktioner - i forhold til at man kan give den garanti? Og der har jeg forstået, at man ikke kan sige hvornår, men så kan man i det mindste snakke om, hvilke betingelser der skal være opfyldt. Men det kunne selvfølgelig også være, at svaret er, at vi ophæver alle restriktioner, når alle er vaccineret - og så er det jo det, som vi ønsker et klart svar på.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Men det er jo heller ikke rigtigt. Jeg har ikke sagt, at der er restriktioner, når alle folk er vaccineret. Det, jeg siger, er, at de restriktioner, vi måtte have behov for som samfund på et givent tidspunkt, mener jeg vi skal have for at have styr på epidemien. Og det siger jo sig selv, at jo flere der bliver vaccineret, jo færre restriktioner skal vi have. Det er klart, og det er vi i fuld gang med, og meget tyder jo på - nu er det jo primært Israel og UK, vi kan læne os op ad som lande, der har gode vaccineerfaringer - at vaccinen virker, og den virker endda rigtig godt. Den virker godt i forhold til dødelighed, den virker godt - i hvert fald Pfizer-BioNTech - i forhold til mutationer. Så vaccinerne virker, og i og med at meget tyder på, at vi i Danmark får en fantastisk høj vaccinedækning, så føler jeg mig efterhånden mere og mere sikker på, at det normale Danmark, og det vil sige et Danmark uden en masse restriktioner, er inden for rækkevidde. Og det er inden for rækkevidde på en måde, som vi ikke har set igennem de seneste par måneder, heldigvis.

Kl. 14:04 **Spm. nr. US 65**

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Alex Vanopslagh, sidste spørgsmål.

Alex Vanopslagh (LA):

Jeg synes i hvert fald, det er svært at få den her garanti for, at alle restriktioner bliver ophævet, og hvornår det kan ske. Men noget, der i hvert fald er en garanti for, er, at der vil være en masse bureaukrati i den offentlige sektor, også i takt med at vi får genåbnet samfundet helt. Og der skete jo faktisk noget interessant under nedlukningen sidste år.

Der var en masse læger og sygeplejersker ude og sige, at de faktisk havde fået bedre arbejdsvilkår; de havde fået nemmere ved at løse opgaverne, fordi en række mellemledere og med dem bureaukratiske processer var hjemsendt. Og det gav mig på det tidspunkt, for 1 år siden, den idé, at vi som en slags forsøg skulle sige, at vi i samarbejde med læger og sygeplejersker identificerer alt det bureaukrati, som er overflødigt i sundhedsvæsenet, og så suspenderer vi det 1 år frem. Og hvis det er sådan, at sygeplejerskerne og lægerne savner det meningsløse papirarbejde, og hvis patienterne måske ligefrem også savner det, så kunne vi altid genindføre det bureaukrati. Og det foreslog jeg statsminister, faktisk for præcis 1 år siden.

Der sagde statsministeren, at det ikke var så dum en idé – og det er jo store ord fra statsministeren, når det kommer til vores respektive partier. Der er jo ikke sket så meget siden sidste år, ud over, tror jeg, at bureaukratiet og mellemlederne er vendt tilbage til sygehusene. Og der vil jeg egentlig bare i al beskedenhed høre:

Skal vi ikke få gjort noget ved det? Skal vi ikke som et forsøg sige: Prøv i 4 års tid af afbureaukratisere den offentlige sektor. Det er ikke lykkedes, og måske skulle man bare gå drastisk til værks og sige: Nu suspenderer vi det et helt år, og så ser vi, hvad der sker – selvfølgelig ikke alt bureaukrati, men det meste.

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Socialministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jo, der er jo sket noget siden. Vi har godt nok ikke kunnet følges ad hele vejen, men Folketinget har besluttet sig for, at man i syv kommuner, på de respektive velfærdsområder, skal have lov til at begynde forfra. Jeg har lige haft lejlighed til at besøge Leon Sebbelin og dermed Rebild Kommune, og efterfølgende Middelfart Kommune – på ældreområdet – og Viborg Kommune, også på ældreområdet. Og der er man nu i fuld gang med at starte forfra. Og jeg tror, det er noget af det her, der skal til.

For jeg er fortsat fuldstændig enig med hr. Alex Vanopslagh, at vi her i Folketinget snakker og snakker om det her. Og når det kommer til stykket, tør vi ikke, fordi vi har så stort et behov for at være i kontrol og styre alting ned i mindste detalje.

Jeg håber, at de syv kommuner kommer til at vise os, at man både får en bedre ældrepleje med mere værdighed, at du får et stærkere børneområde med flere muligheder, og at man får en mere interessant skole af at lade os politikere træde et skridt tilbage og lade forældre, børn, pårørende og medarbejdere være dem, der sætter farten.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Og så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:07

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Jeg vil drøfte noget med statsministeren, som har bekymret os meget i Alternativet, siden vi blev bekendt med det her for et stykke tid siden. Det handler om landbruget, nemlig om, at vores landbrug i nogen grad er ved at blive solgt til udlandet. I 2015 blev landbrugsloven liberaliseret, og det betyder, at udenlandske investorer har opkøbt dansk jord, og fra 2015-2018 er 2½ pct. af det danske landbrug blevet solgt. Det areal svarer til to gange Storkøbenhavn. Jorden er bl.a. blevet købt af 300 udenlandske virksomheder. Siden 2018 er der ikke nogen, der ved, hvor meget dansk landbrugsjord der yderligere er blevet solgt, men der er flere og flere steder rundt omkring i Danmark, hvor vi hører at store arealer af dansk landbrugsjord bliver solgt til udlandet.

Jeg besøgte selv Sønderjylland her i weekenden, hvor der var bølgede marker, så langt øjet rakte – men de var tyske, fordi tyske kapitalinteresser havde opkøbt dem. Lokalbefolkningen oplevede, at det var svært at komme i kontakt med ejeren af deres nabojerde. De har oplevede f.eks., at de levende hegn mellem markerne, som jo er vigtige bosteder for f.eks. rødlistede arter, at hans forsvandt, efterhånden som de udenlandske investorer lagde deres marker sammen.

Så vi har altså åbnet en mulighed for, at udenlandske kapitalinteresser kan købe ubegrænsede mængder af dansk landbrugsjord. Vi ved, at den danske landmand i gennemsnit er 57 år gammel, så landbruget står over for et stort generationsskifte. Og vi ved, at globale kapitalfonde jo selvfølgelig leder efter investeringer, der gør, at de kan undgå at betale negative renter. Hvad tænker statsministeren om, at vi i de kommende år risikerer, at udenlandske kapitalinteresser faktisk opkøber store dele af dansk landbrug, altså reelt store dele af Danmark? Statsministeren har jo mange gange sagt, at vi er et landbrugsland. Men hvordan kan Danmark være et landbrugsland, hvis vi faktisk sælger vores jord?

Kl. 14:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsminister.

Kl. 14:09

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det synes jeg faktisk er et utrolig godt spørgsmål. Og det er rigtigt – jeg tror, at det er sådan, at det er cirka 2½ pct. nu, som er opkøbt udefra. Jeg forstår også, at Alternativet har fremsat et beslutningsforslag omkring det her. Og landbrugsforhandlingerne er godt i gang, så jeg vil egentlig foreslå, at vi tager det her spørgsmål med ind i forhandlingerne, for selvfølgelig er det helt relevant at kigge på.

Om det er nogen stor udfordring i dag, tør jeg ikke sige, men jeg tror da, at det kan være rigtigt, at hvis der bliver opkøbt meget store arealer, så er det jo ikke sikkert, at de folk, der opkøber dem, har den samme interesse, som Folketinget eksempelvis har, i en 70-procentsmålsætning – eller i det hele taget en interesse i at sikre, at vi har et land, som afspejler vores godnatsange til vores børn, hvor der i næsten dem alle sammen indgår et dyr, som lever i det åbne land i Danmark, og som vi har for få af. Så jeg synes faktisk, at problemstillingen er relevant.

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Torsten Gejl (ALT):

Altså, jeg er utrolig glad for statsministerens respons i forhold til det her, og i forhold til at vi kan tage det med ind til forhandlingerne

og se på det dér. Jeg vil også henlede opmærksomheden lidt på, at når det er sådan, at vores land bliver solgt i rimelig store klumper til store investorer, kan det også være svært for de her kommende generationer af unge danske landmænd og -kvinder – forhåbentlig økologiske – at overtage landet, fordi de er i konkurrence med store udenlandske investorer.

Så tak for den respons. Og jeg håber, at ministeren også vil være med til at sikre, at vi måske på en eller anden måde kan finde ud af at stoppe det tempo, hvormed Danmark bliver solgt.

Kl. 14:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsminister.

Kl. 14:11

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, i forvejen er det jo ganske svært med det generationsskifte i dansk landbrug. Og jeg synes, at det, man hører, når man taler med landbruget, jo er, at det er ret umuligt for sådan en ung mand eller kvinde eller et ægtepar, der gerne vil ind at være landmand, overhovedet at rejse kapital til at kunne komme ind i dag. Så vi har udfordringer her. I det hele taget synes jeg jo, at vi skal have et kritisk øje på det, når der skal opkøbes udefra.

Nu står vi her midt i hovedstaden. Det er jo en hovedstad, hvor vi plejer at bryste os af at almindelige mennesker har råd til at bo – det bliver stadig sværere – men hvor vi i øvrigt endnu kan glæde os over at have en bymidte, hvor der er lys i vinduerne om aftenen, fordi der faktisk bor mennesker. Kigger man til andre hovedstæder, vil man jo kunne se den dér tendens til, at lyset er slukket mange steder, fordi det er meget rige folk udefra, der så køber en lejlighed i Berlin eller London eller et tredje sted, og så er man måske dér fire gange om året. Sådan ønsker jeg ikke at det skal være i København. Jeg ønsker, at vi har et København, hvor mennesker bor og lever, og hvor det ikke er rige folk udefra, hvad enten det er danskere, der bor andre steder, eller ikkedanskere, der så opkøber lejligheder, som ikke bliver brugt, men som også er med til at presse priserne op. Så måske skulle vi både have et fokus på landet og på byen.

Kl. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl, et sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:12

Torsten Gejl (ALT):

Jamen Alternativet deler bestemt de håb og de visioner.

Det sidste spørgsmål er fra et medlem. Vi har jo altid et medlemsspørgsmål, og her er det fra Jens Harder Vingaard Larsen, som kort spørger:

Vil statsministeren være med til at skabe mere gennemsigtighed i dansk politik og regulere anonyme donationer og erhvervsklubber, så danskerne bedre kan følge med i, hvem der finansierer de forskellige partier?

Kl. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsminister.

Kl. 14:12

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, jeg synes sådan set, at vi har udmærkede regler i forhold til partistøtte i Danmark. Og min oplevelse er helt generelt, at vi er et land med stor gennemsigtighed og med det, der jo helt objektivt er en meget, meget lav grad af både nepotisme og korruption. Så jeg går ikke rundt med en oplevelse af, at vi har problemer i partierne, hvad det her angår. Men altså, selvfølgelig kan vi jo altid diskutere

partistøttereglerne. Men altså, vi har et meget, meget velfungerende dansk demokrati, og det skal vi selvfølgelig på alle mulige måder holde fast i at have.

Kl. 14:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Torsten Gejl. Efter lidt rengøring er det hr. Jens Rohde, Kristendemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:13

Spm. nr. US 66

Jens Rohde (KD):

For godt og vel 20 år siden fik Socialdemokratiet en medieordfører ind i Folketinget, som både var overmåde engageret at gå op imod i Venstres politiske medieordfører, men som også var meget engageret i, at vi skulle styrke public service, at vi saftuseme skulle investere i vores lokale og regionale dagblade, og at vi for alt i verden måtte sørge for at lave et meget stærkt armslængdeprincip over for den politiske indblanding, der var ved at komme ind.

I næste uge fremlægger Kristendemokraterne et stort medieudspil, som endelig gør noget og opfylder nogle af denne medieordførers visioner for medieområdet og hjælper lidt på vej. Vi kommer med massive investeringer på medieområdet – vi ønsker at fordoble medietilskuddet i det her land, fordi vi har en demokratisk infrastruktur, vi skal have genopbygget. Hvordan finansierer vi det? Det gør vi ved at etablere en særlig medieskat, fordi vi ønsker, at der skal være et folkeligt ejerskab til vores demokratiske infrastruktur. Så etablerer vi armslængdeprincip, og så ønsker vi selvfølgelig at styrke vores lokale og regionale blade, fordi vi skal have gjort noget ved de nyhedsørkener, som er ved at opstå, og så skal vi selvfølgelig have nogle stærke public service-stationer, også regionale.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad statsministeren tænker om det.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Så kom vi lige ned ad memory lane. Det er snart 20 år siden – dengang var der et bord her midt i Folketingssalen, hvor den daværende ordfører for Venstre og den daværende ordfører for Socialdemokratiet krydsede klinger ganske mange sene aftener og natetimer i meget, meget lange diskussioner.

Jeg tror sådan set ikke, vi er så uenige på det område – dog måske nok med hensyn til hvor mange penge vi har råd til at bruge på det her og nu, for der er mange andre opgaver. Men idéen om at styrke danskproduceret public service deler vi. Det ligger i øvrigt også til grund for forståelsespapiret, og det behov er jo ikke blevet mindre igennem den senere tid.

Jeg synes i øvrigt, det er rigtigt og have et stærkt fokus på den lokale og regionale presse, som jeg oplever ofte er til stede i forbindelse med nogle problemstillinger, der vedrører mange mennesker, og som det en gang imellem kan være svært at se afspejlet i hvert fald i nogle af de nationale medier. Derudover er der så kommet en helt ny problemstilling – den var der ikke for de knap 20 år siden – i forbindelse med streamingtjenesterne, techgiganterne, som både udfordrer rettighedshaverne, men som jo også er med til, synes jeg, på nogle områder at underminere vores demokratiske samtale med algoritmer og viderebringelse af fake news og uden et redaktøransvar. Så jeg synes i virkeligheden kun, at mediediskussionen er blevet endnu mere relevant, end den var for knap 20 år siden.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jens Rohde.

Jens Rohde (KD):

Det er dejligt at høre, at statsministeren synes det. Så kunne jeg så bare godt tænke mig et lidt større engagement fra regeringens side i sagen. Hvad angår techgiganterne, kommer vi også med forslag til, hvordan man kunne regulere nogle af de problemstillinger, som det jo er åbenlyst vi står over for, og som statsministeren også nævner.

Den 24. januar 2020 skrev kulturministeren en kronik om, at danske medier er ved at forberede sig til de udfordringer, som både er, og som kommer, og nu er det på tide, at politikerne går ind og blander sig og bliver en del af løsningen. Siden har vi ikke hørt noget fra regeringens side. Hvornår kommer det medieudspil fra regeringens side, som en del af os i hvert fald længe har ventet på? Jeg kan se, at hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten sidder dernede, og vi har jo presset på i lang tid, og hvornår bliver der indkaldt til forhandlinger? Lige i øjeblikket fosser pengene ud af navnlig de her lokale og regionale medier, og over de seneste år er 25 pct. af dem blevet nedlagt. Er det ikke tid at handle?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan sige, at jeg faktisk lige for nylig har haft et møde med de tre partiledere fra Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten i forhold til sociale medier og techgiganter, og der er en bred enighed om, at det her er et arbejde, vi skal have opprioriteret og sat i gang. Det har jo rigtig mange dimensioner i sig. Foruden det rent mediemæssige har vi også det problem, at der ikke betales den skat, der skal betales, at der videregives oplysninger, som ikke er rigtige, at det kan bruges til ikke alene at forplumre debatten, men også at ødelægge eksempelvis demokratiske valgbehandling med trollhære og andre ting. Så der er en masse problemer her. Og så tror jeg også, vi må sige, at den måde, sociale medier bruges på, også i den politiske debat, jo i vidt omfang er med til at polarisere og splitte os ad i stedet for at samle os i det, der er den danske tradition, nemlig at vi taler med hinanden. Så det er et arbejde, som vi sætter i gang snart.

Så er det helt rigtigt, at vi ikke har nået alt det, vi gerne ville, i det forgangne år, og det er jo ganske enkelt, fordi vi har været meget optaget af at løse krisen, men et medieforlig skal vi i gang med at forhandle, og det skal vi i gang med i år.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det Jens Rohde med det sidste spørgsmål. Værsgo.

Jens Rohde (KD):

Det sagde I også sidste år. Kulturministeren har jo lovet det adskillige gange. Det er sådan hvert halve år, så kommer det: Nu, i det her halvår skal vi i gang med at forhandle medier. Problemet er jo, at de her problemstillinger, som statsministeren nævner, jo absolut ikke er nye, og det bliver kun værre og værre med journaliststanden, altså ikke journalisterne som sådan, men altså antallet af journalistiske stillinger og antallet af journalistisk arbejde ude i det åbne land, når landet sander til i de her nyhedsørkener – det har Syddansk Universitet jo påvist i en rapport – og når økonomien forsvinder.

Kl. 14:16 Derfor er der behov for, at vi handler hurtigt, og det har der været længe.

Så endnu en gang: Hvornår bliver de forhandlinger startet op, og hvornår kan vi forvente at der kommer et regeringsudspil? Nu kommer vi med vores her i næste uge, og jeg håber, at regeringen vil lade sig inspirere til også at komme lidt ud af starthullerne.

Kl. 14:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:20

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg kommer altså ikke til at dukke nakken, når jeg siger, at vi selvfølgelig er blevet forsinket i noget af vores arbejde på grund af pandemien. Den har krævet et utrolig stort tilstedevær, og heldigvis, skulle jeg til at sige, har vi udfyldt den rolle så godt, som vi som regering overhovedet har kunnet. Så selvfølgelig er der ting, der vil være forsinket.

Som jeg sagde før, kommer jeg altså ikke til at dukke nakken, for når der er en pandemi af den her karakter, er det det, der skal være det primære fokus som regering. Nu er vi på vej ud af den kritiske fase, og det betyder også, at der begynder at være luft til mange flere andre politiske projekter, herunder medieforhandlingerne, som vi altså forventer at gå i gang med i indværende år.

Kl. 14:20

Kl. 14:17 **Formanden** (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Spørgetimen er slut.

Jeg skal hermed udsætte mødet til kl. 14.35. Jeg skal bede medlemmerne om at forlade salen, så vi kan få rengjort, for kl. 14.35 vil der være afstemninger.

Mødet er udsat. (Kl. 14:21).

Kl. 14:35

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Mødet er genoptaget.

I dag er der følgende anmeldelser:

Statsministeren (Mette Frederiksen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om rigsfællesskabet 2021.
(Redegørelse nr. R 17).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 18. maj 2021.

Medlemmer af Folketinget Sikandar Siddique (UFG), Uffe Elbæk (UFG) og Susanne Zimmer (UFG) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne lønefterslæbet for kvindedominerede fag i den offentlige sektor.
(Beslutningsforslag nr. 243).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?
Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:38

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge. (Forlængelse af suspension af dagpengeforbrug, 4-månedersperioden ved opgørelse af karens og forbrug af supplerende dagpenge, mulighed for fravalg af årsopgørelsen for 2020 ved satsberegningen for selvstændige erhvervsdrivende og forlængelse af retten til sygedagpenge som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 23.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 07.05.2021).

Kl. 14:35

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Jette Gottlieb, Enhedslisten.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er tilfreds med, at regeringen har iagttaget et problem, der er for de små selvstændige, når de skal genindplaceres efter en kriseperiode. Det er vi glade for. Vi er også glade for, at regeringen har lavet et ændringsforslag til sit eget forslag, hvilket viser, at de forstår, at det ikke er bare lige at lave sådan noget. Til gengæld er vi fuldstændig uforstående over for, at regeringen, når man har identificeret et problem, som rammer de små selvstændige, og får at vide, at det også er noget, der rammer lønmodtagerne, så ikke stiller et ændringsforslag, der sikrer, at lønmodtagerne heller ikke bliver ramt af denne ordning.

Problemstillingen er meget simpel. Vi har været igennem et kriseår, som vi helst så smidt væk, men det kan vi ikke komme til; det eksisterer – 2020 eksisterer. Rigtig mange mennesker er blevet fyret og har taget kortvarige vikariater til lavere løn, end de er vant til, og nu står de så og bliver beregnet med en ny dagpengesats, som kommer til at gælde for de næste 3 år. Regeringen kan ikke undskylde sig med uvidenhed, for det fremgår meget tydeligt af de eksempler, der er: »Bent røg i dagpengefælden: Mistede over 6.000 kroner om måneden«, »Vivis vikarjob koster hende 8.000 kroner om måneden«, »Sonja mister 3000 kroner om måneden« osv. osv. Det er vel at mærke nogle satser, der bliver beregnet og kommer til at gælde, indtil de næste gang bliver ledige og har haft de der 1.924 timer.

Det er mig ubegribeligt, at regeringen ikke vil løse problemet for lønmodtagerne, når de vil løse det for de små selvstændige. Derfor har vi været nødt til at stille ændringsforslaget. Det er et meget simpelt forslag, det er bare et spørgsmål om at ligestille. Jeg vil meget gerne bede om at få en forklaring fra Socialdemokratiet eller fra regeringen om, hvad begrundelserne er for, at man kun vil løse problemet for de små selvstændige.

Kl. 14:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Afstemning

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Inden jeg starter afstemningen, beder jeg om, at man tjekker, at der står korrekt navn i afstemningspanelet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 3, tiltrådt af et flertal (S, V, DF, RV, KF og NB)?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (SF og ALT), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 16 (SF, EL og Susanne Zimmer (UFG)), imod stemte 71 (S, V, RV, KF, NB, LA og KD), hverken for eller imod stemte 8 (DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 2, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 23.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 07.05.2021).

Kl. 14:39

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af lov om bemyndigelse til midlertidig fravigelse af bestemmelser om fysisk fremmøde ved general-

forsamling i virksomheders vedtægter eller tilsvarende aftaler i forbindelse med covid-19. (Bemyndigelse til midlertidig udskydelse af indsendelsesfristen for årsrapporter og fravigelse af visse bestemmelser i virksomheders vedtægter eller tilsvarende aftaler).

Af erhvervsministeren (Simon Kollerup).

(Fremsættelse 29.04.2021. 1. behandling 04.05.2021. Betænkning 06.05.2021).

Kl. 14:39

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:40

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Når vi skal holde en pause nu, er det, fordi der er nogle af de her andenbehandlinger, som nu skal til tredje behandling, og der er altså noget teknik i forbindelse med det. Derfor er jeg nødt til at udsætte mødet til kl. 14.55.

Mødet er hævet. (Kl. 14:40).